

KŁOPOTAĆ (5) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w kłopotać się).

praes 1 sg kłopocę (4) [zapis: -e]. ◇ 3 sg kłopoce a. kłopocze (4). ◇ praet 3 sg m kłopotął (1). ◇ imp 2 sg kłopoczy (1) MWilkHist, kłopocy (1) BierEz.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Sprawiać zmartwienie, troskę, smutek; adducere in solitudine, afferre solitudine a. curam, afficere cura et solitudine, conficere solitudines, esse alicui solitudini, excruciare animi, habere aliquem solitum a. miserrimum molestiis et solitudinibus, sollicitare Cn (5) :

kłopotać kogo (2): Iuż mię dáley nie kłopocy/ Skárżąc fie we dnie y w nocy. Iákobych zázwdy fługi twe/ Obrácał ná potrzeby fwe BierEz B3v; MWilkHist G3v.

kłopotać co komu (1): Zal fie tego miły Boże iż ten cznotliwy pan Dał fie vwiefcz w takie płotki [...] Acz to barzo łeb kłopocze mnię wżytko nędznemu Reijóz H5v.

a. *Dręczyć; afflictare Calep (2) :* Afflicto – Drecze vřtawiczníe, trapie, kłopoce. *Calep* 40a.

kłopotać kogo (1): Tenże gdy niekiedy od iednego przeciwięstwo cirpiał odśzedł precz, á on ktori⁸⁰ kłopotał rzekł, czemu vciekałz BielŻyw 58.

Synonimy: frasować, smęcić; a. ciężyc, ciskać, dodziewać, dogarać, dogrzewać, dojeżdżać, dojmować, dokuczać, dolegać, donaglać, dopiekać, dożegać, dręczyć, gabać, gnąbić, gnieść, gryźć, męczyć, nucić, popuszcząć, przenaśladować, przyciskać, przypiekać, przypierać, ruszać, szkodzić, ścisnąć, uciagać, uciskać, upychać, trapić, trestać.

Formacje współrdzenne: kłopotać się, nakłopotać się, pokłopotać się, skłopotać, ukłopotać, zakłopotać, zakłopotać się.

Cf KŁOPOCĄCY, KŁOPOTANIE, KŁOPOTANY